

*Ünnepi Képviselő-testületi ülés, Békés várossá nyilvánítása 40. évfordulója,
2013. 04. 15. 15 óra, Kecskeméti Gábor Kulturális Központ.*

Tisztelt Polgármester Úr! Jegyző Asszony! Képviselők! Tisztelt
Hölgyeim és Uraim! Kedves Békésiek!

„...ha házat építettek valahol Pesten vagy Fogarason, vagy Szolnokon vagy Kolozsvárott, megálltam előtte és úgy néztem, mintha az én házamat építenék. És ha virágot láttam nyílani a pilisi hegyekben vagy a Kárpátokban, tudtam, hogy a virág nekem nyílt”

Akik szeretik városukat, mint ahogyan mi szeretjük Békést, azoknak egészen biztosan hasonló gondolatok ébrednek lelkükben, ha lakóhelyük bármilyen viszonylatban középpontba vagy szóba kerül. Nehezen lehetne szebben szavakba önteni egy közösséghez tartozás nagyszerűségét, szépségét, mint ahogyan azt kiváló írónk, Karinthy Frigyes tette, ezen gyönyörű mondatok megírásával.

Közösséghez tartozni felemelő és örömteli érzés és számtalan előnnyel is jár. Közösséget létrehozni, fenntartani és azt szüntelen fejleszteni azonban már igen embert próbáló feladat. A mi közösségünk, a mi városunk – hála elődeinknek – már számtalanszor élt meg jó irányú változást és ment át különböző fejlődési szakaszokon.

Ahhoz, hogy egy település városi rangot vívjon ki magának, eltérő korszakokban más-más feltételeknek kellett megfelelni. Nehéz lenne az utókor emberének megállapítani, hogy a Kádár-érában milyen mértéket kellett megütnie egy községnek a városi rang elnyeréséhez. Korábban volt, hogy számokban kifejezhető teljesítési célokat tűztek ki számukra, volt, hogy a gazdasági, társadalmi fejlettség, esetleg a centrális pozíciójának erősödése számított mércének, volt hogy csak a döntéshozó politikai hatalom szeszélye, kapcsolatrendszere számított a döntés alapjául. Mai szemmel visszatekintve ez talán már nem is annyira fontos, de az igen, hogy az ország akkor egyik legnagyobb lélekszámú

községe számára, a történelmi pillanat 1973-ban eljött, és Békés végre a magyarországi városok népes táborához csatlakozhatott. Elismerés az akkori község vezetésének, bármi volt is módszerük, amely az eredményt meghozta. Bizonyára sokan élnek még közöttünk, akik hitelesen tudnak beszámolni az előkészítési szakasról, annak nehézségeiről.

Úgy hiszem, azon nincs vita, hogy ha nem jött volna el a városnak akkor ez a lehetőség, akkor Békés a fejlődést tekintve még nem tartana itt. Talán abban sincs vita, hogy a település akkori vezetői, de nyugodtan odaszámíthatjuk a teljes lakosságot is, egységesek voltak a kitűzött céljaik elérésében. Ez volt vélhetően a siker kulcsa és bármely korban, bármilyen politikai berendezkedésben, csak egy ilyen nagyarányú összefogás lehet az érdekérvényesítés feltétele.

Egy más helyszínen, más alkalommal - történelmi kitekintésben - már számba vettem Békés azon próbálkozásait, amikor megosztott volt és a mindenkori hatalommal, az uralkodó „trenddel” szembe menetelt. Említhetem a Vata-féle pogánylázadást, a Borsa Kopasz lázadást, amelyek nyomán Békés lakossága nem szerencsésen jött ki ezekből a rebellis ábrándok okozta helyzetekből. Finom áttűnés most is érzékelhető és éppen e-miatt, idekíváncozik egy keleti bölcsesség:

„Talán, ha jobban figyelnék egymásra, a történelemnek nem kellene megisméltódnie.”

A fejlődés egy város életében soha nem állhat meg. Az ott élőkől, főként a döntéshozóktól függ, hogy a kínálkozó lehetőségeket meg tudják-e ragadni, vagy hagyják, hogy az elmenjen mellettük. Az elmúlt időszakban a FIDESZ-KDNP kormány óriási lépéseket tett, egyes önkormányzatok megmentése, mások megsegítése érdekében. A 2011-ben elfogadott új önkormányzati törvény több lépcsőben lépett vagy lép hatályba. A rendelkezések szigorítják a törvényességi felügyelet rendszerét, nagyobb felelőséget ró a települések irányítóira. Az elmúlt

évtizedek legnagyobb közigazgatási átalakítása, tiszta viszonyokat fog teremteni és számtalan lehetőség van még a rendszer további fejlesztésére.

Zárásként egy ismeretlen szerző falfeliratát, illetve annak bölcsességét szeretném megosztani Önökkel és a figyelmükbe ajánlani, amely 1730-ban került fel Angliában, egy Sussex –i templom falára és amely a mai napig is ott olvasható:

„A jövőkép feladat nélkül csak álom. A feladat jövőkép nélkül kényszermunka. A jövőkép és a feladat a világ reménysége.”

Legvégül a kormány megbízott úr kérését tolmácsolom, azaz elnézésüket kérem nevében, amiért Ő most nem lehet itt Önökkel a mai ünnepségen. Parlamenti elfoglaltsága felülírta a mára tervezett, itteni részvételét, amit a kormány megbízott úr rendkívüli módon sajnál.

Köszönöm a figyelmüket. Gratulálok a (leendő) kitüntetetteknek! További szép napot mindenkinek!